

26 มิถุนา...บูชาบิดาไกลน.....สุนทรภู่

นำเสนอเมื่อ : 26 มิ.ย. 2552

ขอบูชาบรมครูไกลน....ท่านสุนทรภู่ ผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ในศาสตร์กลอนสุภาพ ด้วยจิตคารวะ

ขอน้อมนบครูไกลนสุนทรภู่

บรมครูจอมกวีศรีสยาม

ผู้ปราดเปรื่องเลื่องลือระบือนาม

ทุกเขตคามจำข้คิดภาษิตดี

ขอเรียงร้อยอักษรภาษาศิลป์

แด่กวีผู้ประเสริฐเลิศศักดิ์ศรี

เพชรน้ำเอกวรรณศิลป์จินตกวี

ประดับศรีแผ่นดินไทยให้งดงาม

จิราภรณ์ หอมกลิ่น ประพันธ์

" ภาพยกลอนไทย ชำรง คงคุณค่า จากศิลา จารึก บันทึกสมัย
สะท้อนรส บทกลอน สะท้อนใจ สะท้อนความ เป็นไท ไปนิรันดร์
สะท้อนแก้ว แววกลอน สุนทรภู่ พระคุณครู ศักดิ์สิทธิ์ คิดสร้างสรรค์
ครูสร้างคำ แปรคำ ให้สำคัญ อภิวันท์ บุษบา บิดากลอน
สองร้อยปี บรรจบ ครบถ้วนทั่ว ถึงลับตัว แต่ชื่อ ลือกระฉ่อน
ทรงศักดิ์ศรี กวีไทย ให้ก่าจร เป็นอาภรณ์ แก่แผ่นดิน ถิ่นไทยเอย

(ประพันธ์โดย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ถ้าขอพรได้ตั้งใจคิด
เพื่อเขียนร้อยกรองแก้วแพรพจนะ
ด้วยเลื่อมใสในวิถีวิเอก
ไฟเรารสพจน์พิรามหวมอาวรณ์
สองร้อยปีที่ผ่านมาแสน
ซาบซึ้งพระอภัยมณีที่น่ารัก
" อย่างหม่อมจันอินที่ดีและชั่ว
กาลเวลาพิสูจน์ผ่านมานานยาว
ถ้าแม่ขอพรได้ตั้งใจคิด
กราบ "ครู" ด้วยใจสมองและสองมือ

ใคร่ขอมีชีวิตเป็นอิสระ
และแน่ละ...เทิดท่าน "ภู่" เป็นครูกลอน
เหมือนท่านเสมมนต์สลักทุกอักษร
" ศรีสุนทรโวหาร" ท่านเลิศนัก
ยังจำแม่นแก่นิราศประกาศศักดิ์
นิทานพริกพร้อมเห่เสภาพราว
ถึงลับตัวแต่ชื่อเขาลือฉาว"
คนยังกล่าวถึงท่านภู่อู่ลั่นลือ
ใคร่ขอเป็นเช่นศิษย์ด้านหนังสือ
จำหลักชื่อท่านภูไฉนุชา

(ประพันธ์โดย จินตนา ปิ่นเฉลียว)

รอยสุนทรภู่ - เพาเวอร์แบนด์

....คนตรี.....

เดินลอยลำนาวา

งามตาสองฟากฝั่งชล

ท่าเรือแจวเรือหางเรือยนต์

เรือเมล์เรือด่วนลิวปลิวลิปตา

ท่องเที่ยวไปตามสายคงคา

หวนคิดขึ้นว่าล่องมาเหมือนใคร

....คนตรี.....

เดินทางตามธารา

นานมามีคนผ่านไป

ยอดกวีหนึ่งของเมืองไทย

ลอยเรือไม่ไกลจะไปอยุธยา

เอ๋ยบทกลอนยกย่อนวาทา

ฟังดูเถิดว่าพรรณนาเช่นไร

(พูด)

ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมง

มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา

โอบ้าปกรรมน้ำนรกเจียวอกเรา

ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย

ไม่เมาเหล้าแล้วเรายังเมารัก

สุดจะหักห้ามจิตคิดไฉน

ถึงเมาเหล้าเข้าสายก็หายไป

แต่เม่าใจนี้ประจำทุกคำคืน
..ได้ฟังบทกลอนคำสอนคำสั่ง
ไต่ย็นคงยังฝังในอุรา
ผ่านไปตำนานขับขานคล้ายว่า
ฟังพรรณนาให้พาซึ่งใจ
ท่องไปตี๋มไปจนได้เวลาค่ำ
ชื่นชมสำน้ำคำมาฮาเฮ
ช่วยคลายเบาใจให้หายว้าเหว
เริ่มเห็นทะเลเข้ามาคนละทาง
ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม
ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม..ฮีม

